ऋशंसवादी न होनतः परमध्याददीत । ययाऽस्य वाचा पर उद्दिजेत न तां बहेदुवतीं पारजोक्याम्। वाक्-सायका वदनाद्मिष्पतिन तैराहतः घोचित रात्रप्रहािख। परसा नो मर्मा स निष्पतिन तान् परिष्तो नावस्जेत् परेषु । रोक्ते सायकैर्विद्धं वनं परशुना इतम् । वाचा दुक्तया विद्वं न संरोक्ति वाक् चतम् । किस् ना जिका नाराचा चिर्हरिन गरीरतः। वाक्य ख्यस्तुन निर्हर्तुं मक्यो हृदिशयो हि सः। हीनाङ्गानतिरिक्ताङ्गान् विद्या-हीनान् विगहितान्। इत्पद्रविषाहीनां स सत्त्वहीनां स नाचिषेत्। नास्तिका वेदनिन्दाञ्च देवतानाञ्च कुत्सनम्। हे बसामाभिमानञ्च तैन्त्युञ्च परिवर्ज्ज येत्। परस्य दर्खः नोद्यच्छेत् क्रुड़ो नैनं निपातयेत् । अन्यतः प्रचाच्छिषाच शिष्टार्थं ताड़नं स्टतम्। न ब्राह्मणान् परिवदेत् नचः लाणि न निहिं भेत्। तिथिं पचस न जूयार्तथाऽसा-युर्नेरिष्यते। कला मूत्रपुरीषे तुरथ्यामाकस्य वा प्रनः। पादप्रज्ञाखनं कुर्यात् खाध्याये भोजने तथा। स्रीणि देवाः पविवाणि बाह्मणानामकत्ययन्। अदृष्टमर्ज्जिने चित्रं यञ्च वाचा प्रयस्ते । संयावं क्रयरं मांसं यम्कृती-स्यायसन्तथा। स्रात्मार्थं न प्रकर्त्तव्यं देवार्थन्तु प्रकल्पयेत्। नित्यमग्निं परिचरेड्रिचां दद्याच्च नित्यदा । वाग्यतो दन्तकाष्टञ्च नित्यमेव समाचरेत्। न चाम्युद्भितशायी खात् प्रायिक्ती तथा भवेत्। मातापितरस्रसाय पूर्व-मेवाभिवादयेत्। चाचार्यं मथ वायन्यं तथायुर्विन्दते महत्। वर्ज्जयेद्नकाष्टानि वर्ज्जनीयानि नित्ययः। भन्तवेच्छास्त्रहर्शान पर्वे सिप विवर्क्तवेत्। उद्झुसस सततं शौचं कुर्यात् समाहितः। स्रक्षता पादशौचञ्च नाचरेह्नवावनम् । अक्षता देवपूजाञ्च नाभिगच्छेत् कदाचन । अन्यत तु गुरुं हुद्धं धार्मिकं वा विचचणम् । अपवोक्योन चार्यों मिलनो बुद्धिमत्तरैः।न चान्नातां स्तियं गच्छेद्रभिषीं वाकदाचन । उदक्षिरान स्त्रपेत तया प्रत्यक्षिरानच। प्राक्षिरास्तु खमेदिदानयना दिचिषाधिराः । न भग्ने नावशीर्षे च शयने प्रख्यीत च । नालाईनेन संयुक्तोन च तिर्व्यक्तदाचन। न चापि गच्छेत् कार्योष समयाद्वाऽपि नास्तिको । आसनन्तु पदाक्षण न प्रसच्येत्तया नरः। न नग्नः कर्म्हितित् स्नायाच निशायां कदाचन । स्नात्वा च नावस्ट उद्येत गा-माणि सुविचलपः । न चातु तिस्मे दस्नाता स्नाता वासो न निर्द्धुनेत्। न चेवार्ट्राणि वासांसि नित्यं सेवेत सानवः।

स्जय नावक्रायेत न बिहद्वीरयीत च। खदकाया च संभाषां न कुर्व्वीत कदाचन । नोत्स्ड जेतं प्ररोषञ्च चेत्रे यामस चानिको। उमे मूत्रपरीमे त नाम् कुर्यात् कराचन। अद्भं नुभुचनाणस्तु तिर्भुखेन स्पृथेदयः। मुद्धा चाद्मं तथैव लिर्द्धिः एनः परिमार्क्कयेत् । प्रः झुखो नित्यमञ्जीयाद्वाग्यतोऽन्नमकुत्सयन्। प्रस्तन्द्येच मनसा भुक्वा चारिनसपस्त्र्योत् ।। आयुष्यं प्राद्मखो भुक्के यशस्त्रं दिविषासुखः। धन्यं प्रत्यद्मुखो भुङ्गे ऋतं भुङ्गे उद-ख्युखः । अग्निमानभ्य तोयेन सर्वान् प्राचात्रपस्य भेत्। गालाणि चैव सर्वाणि नाभिं प्राणितचे तथा। नाधि-तिष्ठे तुषं जात केशभस्तकपालिकाः। अन्यस्य चाप्यव-स्नातं दूरतः परिवर्ज्जयेत्। प्रान्तिहोमांच कुर्व्वीत सा-विवाणि च धारयेत्। निषस्यापि खादेत न तु गच्छन् कदाचन । मूलं नोत्तिष्ठता कार्व्यंन भक्तनि न गोव्रजे । खाद्रपादस्तु भुङ्गीत नार्दपादस्तु संविधेत्। आर्द्रपादस्तु भुञ्जानो वर्षायां जीवते यतम् । लीखि तेजांसि नोच्छिष्ट च्यासभेत कदाचन । च्यम्निंगां ब्राह्मणच्चैव तथा ह्या-युर्न इीयते । त्रीणि तेजांसि नोक्किप उदीचेत कदा-दन। स्दर्थाचन्द्रमसौ चैव नज्ञत्राणि च सर्व्वशः। जहुँ प्राणा ह्युत्कामन्ति यूनः स्थितर अयिति। अध्यु-स्यानाभिवादाभ्यां युनस्तान् प्रतिपद्यते । अभिवाद्येत द्वांच द्याचे वासनं खयम् । कताञ्जलिरपासीत गच्छना प्रवतोऽन्वियात् । न चासीतासने भिन्ने भिन्नकांखञ्च वर्ज्ज-येत्। नैकवस्ते र्याभीक्रव्यं न नग्नः स्त्रातमर्इति । स्त-प्रव्यं नैव नम्नेन न चोच्छि छोऽपि संविधेत्। उच्छि छो न स्यु शेच्छी वं सर्वे प्राणास्तदाश्रयाः । केशयन्ं प्रज्ञा-रांच चिरखेतान् विवज्जे येत्। न संहतास्यां पाणिस्यां कर्ष्डुवेतात्मनः थिरः। न चाभीच्यां थिरःस्ताया-त्तवाऽसांयुर्निरिच्यते । शिरःस्नातेय तेलेय नाष्ट्रं किश्व-दिप स्मृत्रेत् तिलस्ट न चामीयात्त्रयाऽस्थानीर-ष्यते। नाध्यापयेत्तयोक्तिष्टो नाधीयीत कदाचन। वाते च प्रिंगन्दे च मनसाऽपि न चिन्तयेत्। स्रत्न गाया यमोद्गीताः कीर्सयन्ति पुराविद् । अग्रयुरस्य निक्तनामि प्रजास्तस्याद्दे तथा य जिक्कष्टः प्रवद्ति स्वाध्यायञ्चाधि-गच्छति । यश्चानन्यायकाचेऽपि मोचादभ्यस्ति द्विजः । तस्य वेदः प्रणास्येत चायुच परिचीयते। तसाद्युक्ती ह्यनध्यावे नाधीयीत कदाचन । प्रसादित्यं प्रसनकं प्रति गाञ्च प्रति दिजान् । ये मेहन्ति च पन्यानं ते भवन्ति